

4. Денисенко М. П. Кадрова політика як основа формування інноваційної стратегії управління персоналом підприємств. *Вчені записки університету "КРОК"*. 2018. Вип. 4. С. 231-238.

5. Яковенко О. М. Кадровий потенціал: стан та проблеми розвитку. *Вісник УАДУ*. 2013. № 2. С. 113–124.

Вахно В. Д., здобувач вищої освіти 3 курсу, група СР-181

Науковий керівник – **Чічкань М. В.**, к.ю.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ОСНОВНІ ПРИЧИНИ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ ДЕФІЦИТУ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ

Дослідження дефіциту Пенсійного Фонду України є актуальним, оскільки від того, яка ситуація є в Пенсійному Фонді, напряму залежить рівень пенсійного забезпечення. Наразі, Пенсійний Фонд України є дефіцитним, інакше кажучи – коштів в Пенсійному Фонді для виплати пенсій не вистачає, а тому доводиться вживати відповідні заходи, до прикладу, виділяти додаткові кошти із державного бюджету України.

Міністерство фінансів України повідомило, що в Україні за 2020 рік доходи Пенсійного фонду склали 466 млрд. гривень, а витрати - 479 млрд. гривень. Зазначимо, що різниця в 13 млрд. гривень між цими сумами і є річним дефіцитом Пенсійного фонду. У порівнянні з 2019 роком сукупні доходи зросли на 31,2 млрд. грн, тобто на 7%. У той же час дофінансування з держбюджету скоротилося на 4,5%, однією з причин цього можна вважати пандемію коронавірусу і тяжкі економічні наслідки, що були породжені карантинними обмеженнями [1]. Загальний дефіцит Пенсійного Фонду України станом на лютий місяць 2021 року становить 195,6 млрд. грн. [2]. Для порівняння, загалом на охорону здоров'я у бюджеті на 2021 рік заплановано близько 161 млрд. гривень, тобто, сума дефіциту Пенсійного Фонду України більша, ніж усі видатки на медичну сферу країни, і це після коронавірусної кризи [3].

На нашу думку, однією з основних причин дефіциту є демографічна криза. За роки незалежності в Україні значно поменшало людей працездатного віку (16-59 років): у 1991 році в цій віковій групі було 30,2 млн. осіб, станом на серпень 2020 – 25 млн. Тобто, зменшення становить близько 5 млн. осіб. При цьому кількість українців пенсійного віку з 1991 року практично не змінилася [4]. У зв'язку з цим виникає дисбаланс у пенсійному фонді України – адже та сума податків, яку сплачують люди працездатного віку зараз, не може об'єктивно покрити потреби Пенсійного Фонду у питанні пенсійного забезпечення. Загалом, подібні тенденції свідчать про «старіння нації», коли частка людей похилого віку серед усього населення становиться все більше. І подібна ситуація є дуже загрозливою для солідарної пенсійної системи, бо кількість працездатної молоді, а отже і платників податків, стає все меншою. І, вочевидь, буде ставати меншою і в майбутньому. Вирішити цю ситуацію може лише системне покращення умов життя в Україні – щоб у молоді з'явилось бажання працювати в Україні, а не за її межами, платити тут податки та головне – щоб у людей були достатні фінансові можливості для народження дітей.

Другою, не менш важливою причиною є трудова міграція. За даними Кабміну, з 2010 по кінець 2019 року з України виїхали і не повернулися близько 4 млн. українців – близько 10% працездатного населення країни [5]. Вони не сплачують податків в Україні, зокрема і

єдиний соціальний внесок, через що Пенсійний Фонд України недоотримує кошти, а відтак формується дефіцит. Вирішення, на нашу думку, полягає в тому, щоб покращити умови праці в Україні, а саме: створити додаткові робочі місця, збільшити розмір заробітних плат та забезпечити людей ефективним соціальним захистом та належною системою страхування. Не менш важливим є питання про законодавче забезпечення антикорупційних органів; зменшення корупційних схем та достатня кількість доведених до вироку корупційних справ не тільки збільшить доходи в бюджет країни, а й зробить її інвестиційно привабливою для іноземців.

Третьою причиною є різниця у розмірах пенсійного забезпечення різних верств населення. На забезпечення пенсій військовослужбовців, суддів, прокурорів, чорнобильців та інших спеціальних пенсійних програм у 2020 році пішло 131 млрд. грн. – 28,5% всіх пенсійних виплат [6]. І якщо пенсійне забезпечення чорнобильців чи інші соціальні програми для малозабезпечених людей – не викликають ніяких питань, то пенсійне забезпечення, наприклад, суддів змушує замислитися. Так, середня пенсія судді становить 67900 грн. в місяць [7]. І це при середній пенсії у 3507 гривень у місяць загалом по Україні станом на січень 2021 року [8]. Різниця – колосальна, і очевидно, не є справедливою. Тому потрібно докорінно змінювати пенсійне забезпечення саме в цьому напрямку, та зменшити розрив між пенсіями звичайних людей та пенсіями суддів, прокурорів та поліцейських.

Отже, основними проблемами, які впливають на фінансову ситуацію Пенсійного Фонду України є демографічна криза, трудова міграція та різниця у розмірах пенсійного забезпечення різних категорій населення. Вирішення зазначених проблем матиме винятково позитивний ефект для покращення стану пенсійного забезпечення і дозволить якщо не повністю, то хоча б частково покрити дефіцит у 195,6 млрд. грн., що є наявним зараз у Пенсійному Фонді України.

Список використаних джерел

1. Дефіцит Пенсійного фонду за рік зріс до 13 мільярдів [Електронний ресурс] // Слово і Діло. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.slovoidilo.ua/2021/01/15/novyna/suspilstvo/deficyt-pensijnoho-fondu-rik-vyris-13-milyardiv>.
2. Дефіцит Пенсійного фонду становить 195,6 млрд. грн.. [Електронний ресурс] // Дебет-Кредит. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: <https://news.dtki.ua/labor/pensions/67877>.
3. Про бюджет на медицину в 2021 році [Електронний ресурс]. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://suprun.doctor/transformatyia/pro-byudzhet-na-medicynu-v-2021-roczii.html?page1603>
4. Демографічна ситуація в Україні в період незалежності [Електронний ресурс] // Слово і діло. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.slovoidilo.ua/2020/08/21/infografika/suspilstvo/demografichna-sytuacija-ukrayini-period-nezalezhnosti>.
5. Майже 10% населення: В уряді підраховали, скільки українців виїхало за кордон [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://hromadske.ua/posts/majzhe-10-naseleण्या-v-uryadi-pidrahuvai-skilki-ukrayinciv-viyihalo-za-kordon-vid-pochatku-desyatilittya>.
6. Проблема на сотні мільярдів | Скільки грошей у Пенсійному фонді і чому так мало [Електронний ресурс] // LIGA.net. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: <https://ua-news.liga.net/economics/articles/problema-na-sotni-milyardiv-skilki-groshey-u-pensynomu-fondi-i-chomu-tak-malo>.

7. Судьям на 22 тисячі, а военним – 300 гривень: як выросли пенсії в Україні [Електронний ресурс] // Фокус. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: <https://focus.ua/economics/471957-sudyam-na-22-tysyachi-a-voennym-300-griven-kak-vyrosli-pensii-v-ukraine>.

8. Середня пенсія в Україні - 3507 грн., - Дані Пенсійного фонду [Електронний ресурс]. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: <http://finbalance.com.ua/news/pfu-serednya-pensiya-v-ukrani---3507-hrn>

Вергун А. Р., здобувачка вищої освіти 1 курсу,
група КЮ-201 юридичний факультет
Науковий керівник – **Козинець О. Г.**, к.і.н., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ЩОДО НЕОБХІДНОСТІ ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПІВ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Проблема «плагіату» є дуже актуальною в наш час. Полягає вона у невмінні викладення власних поглядів і думок. Сучасне суспільство звикло користуватися чужими роботами, видаючи їх за свої, при цьому не думаючи про наслідки, що можуть спричинити неприємності та порушення прав.

Будь-якій людині притаманно досягти вершин власними вміннями та навичками. Працюючи на науковою роботою, людина максимально викладає та аналізує знання, здобуті протягом життя. Але поступово ця робота знецінюється і втрачає актуальність з появою тенденції «масового копіювання» - плагіату.

Усвідомивши, що тенденція є доволі поширеною проблемою, утворилося таке поняття як «академічна доброчесність». Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та проведення наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання власних або/та наукових (творчих) досягнень [1].

Про академічну доброчесність в Україні стали активно говорити з початку 2000-х років. 2017 р. було прийнято Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII, де поняття академічної доброчесності було юридично закріплене. Саме у пункті 1 статті 42-ї було зазначено, що таке «академічна доброчесність».

Так, було визначено основні принципи етики та академічної доброчесності. Існують такі принципи як:

1) принцип справедливості, рівноправності та недискримінації полягає у тому, що усі учасники освітнього процесу визнають та поважають особистість кожної людини, незалежно від її соціального, наукового чи громадського статусу, віку, статі та інше. Визначною є справедливість у викладанні, оцінці освітніх досягнень студентів, наукових дослідженнях, кар'єрному просуванні персоналу, отриманні будь-яких нагород, відзнак, ступенів, повинна ґрунтуватися на законних, прозорих, справедливих, передбачуваних, послідовних, неупереджених і об'єктивних критеріях;

2) принцип чесності, гідності та добросовісності – всі учасники освітнього процесу повинні дотримуватися чесною поведінки, гідного поводження в суспільстві, дотримання вимог законів, внутрішніх організаційно розпорядчих актів, процедур та стандартів якості, відповідати за результати своєї діяльності, добросовісно виконувати взяті на себе зобов'язання. Кожний учасник освітнього процесу повинен особисто дотримуватися